

Α. ΚΕΙΜΕΝΟ : «Άρνηση» του Γ. Σεφέρη

Στο περιγιάλι το κρυφό
κι άσπρο σαν περιστέρι
διψάσαμε το μεσημέρι
μα το νερό γλυφό.

Πάνω στην άμμο την ξανθή
γράψαμε τ' όνομά της
ωραία που φύσηξεν ο μπάτης
και σβήστηκε η γραφή.

Με τι καρδιά, με τι πνοή,
τι πόθους και πάθος
πήραμε τη ζωή μας· λάθος!
κι αλλάξαμε ζωή.

Β. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- α) Γιατί ο ποιητής έδωσε στο ποίημα τον τίτλο «Άρνηση»; **(2,5 μον.)**
β) Ποια λέξη στην τρίτη στροφή υποδηλώνει τη διάθεση αυτοκριτικής και πώς ερμηνεύετε τη φράση «αλλάξαμε ζωή»; **(2,5 μον.)**
- α) Το ποίημα χωρίζεται σε τρεις στροφικές ενότητες. Να δώσετε στην καθεμία ένα πλαγιόπιτλο. **(2,5 μον.)**
β) Στην πρώτη και τη δεύτερη στροφή υπάρχει κι από μια αντίθεση. Να τις επιστήματε και να βρείτε τι θέλει να εκφράσει με αυτές ο ποιητής. **(2,5 μον.)**
- α) Να αναφερθείτε στο ύφος και τα εκφραστικά χαρακτηριστικά του Σεφέρη, όπως αυτά διαφαίνονται μέσα από το κείμενο. **(2,5 μον.)**
β) Γιατί ο ποιητής χρησιμοποιεί σ' όλες τις στροφές πληθυντικό αριθμό; **(2,5 μον.)**
- α) Ποια είναι η διάθεση και ο τόνος του ποιήματος; **(2,5 μον.)**
β) Να συγκρίνετε το εξεταζόμενο κείμενο με το ακόλουθο ποίημα του Κ. Καρυωτήκη («Τελευταίο ταξίδι»), επικεντρώνοντας την προσοχή σας στους καταληκτικούς τους στίχους. **(2,5 μον.)**

Τελευταίο ταξίδι

Καλό ταξίδι, αλαργινό καράβι μου, στου απείρου // και στις νυχτός την αγκαλιά, με τα χρυσά σου φώτα! // Να 'μουν στην πλώρη σου ήθελα, για να κοιτάζω γύρου // σε λιτανεία να περνούν τα ονείρατα τα πρώτα.

Η τρικυμία στο πέλαγος και στη ζωή να παύει, // μακριά μαζί του φεύγοντας πέτρα να ρίχνω πίσω, // να μου λικνίζεις την αιώνια θλίψη μου, καράβι, // δίχως να ξέρω πού με πας και δίχως να γυρίσω!